

вимагає часу, однак результат вчинення або невчинення таких дій прямо впливатиме на стан держави як такої, що може належним чином забезпечити, захист своїх інтересів. Крім того, окреме місце у системі забезпечення національної безпеки належить зовнішній розвідці, що свідчить про нагальну потребу реформування цієї структури та приведення відповідного законодавства у стан, який вимагають сучасні виклики та загрози.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронянський О. В. «Національні інтереси» як категорія політичної науки // Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. – 2011. – №. 10. – С. 131-136.
2. Воронянський О. В. и др. Національний суверенітет: український вимір в контексті світової політичної думки. – 2017.
3. Моїсєєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.
4. Пилипенко С. Г. Модуси сучасної культури в інформаційному просторі / С. Г. Пилипенко // Сучасне суспільство. — 2013. — Випуск 1. — С. 120–128.
5. Voronyansky O. Systemic risks of destabilization of social systems of post-industrial society in the context of economic crisis and war. – 2022.

Семенко Олексій Ігорович
Науковий керівник – канд. юрид. наук, доц. Кухар О.В.
Державний біотехнологічний університет

ЗАКОННІСТЬ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ІСНУВАННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Всі закони держави мають виражати волю та інтереси її народу, тобто безпосередньо виконувати функцію народовладдя.

Поняття законності повинно охоплювати дотримання і виконання не лише законів, а й інших нормативно-правових актів держави, оскільки сама наявність законів ще не вирішує питань реального забезпечення прав та законних інтересів громадян. Невід'ємною умовою успішного створення законності є саме реалізація (втілення у життя) законності в усіх її проявах.

Законність, в першу чергу, означає, що всі без винятку учасники суспільних відносин повинні керуватися принципом суворого дотримання державних приписів, законів та інших нормативно-правових актів, сумлінно виконувати покладені на них юридичні обов'язки, безперешкодно і в повній мірі використовують (реалізують) свої суб'єктивні права. Саме так в державі та суспільстві можуть діяти закони й нормативно-правові акти, що реально можуть забезпечити правопорядок, державну і громадську дисципліну.

Законність означає, що при реалізації посадовими особами своїх владних повноважень та функцій немає місця суб'єктивізму та свавіллю, що реально присікаються будь-які зловживання владою та службовим становищем й факти зневаження законів, порушення прав і законних інтересів громадян, тощо. Законність повинна пронизувати всі інститути державної влади й мати реальне втілення у всі сфери життя громадян зокрема, та існування держави, в цілому.

На жаль, довгі роки в Україні законність попирається. Досить часто долю держави й всього народу вершить не закон, а особисті амбіції окремих владних осіб. І результати такої протиправної діяльності ми й до цього часу бачимо й відчуваємо в нашій країні. Наша держава лише вибудовує систему законності, створює систему дієвих гарантій, які покликані зробити законність не лише нашою реальністю, а й, навіть, буденністю.

Найголовнішим, на нашу думку, сьогодні є реалізація обов'язковості вимог законності не лише для простих громадян, а й для посадових осіб державних органів влади та органів місцевого самоврядування; неприпустимість протиставлення законності і доцільності або ще гірше – особистих забаганок; бо головною метою законності є реальне забезпечення та захист прав і свобод громадян, їх правового статусу. Саме на досягнення цієї мети має бути спрямована вибудова режиму законності в Україні як необхідної складової демократичного суспільства, правової держави, формування якої є основним глобальним завданням українського суспільства, особливо в умовах війни.

Порушення вимог законності веде до деформації суспільних зв'язків, до недотримання законів та підриву громадського та державного правопорядку. Оскільки зміцнення законності автоматично веде до більш високого рівня правопорядку. В законах та нормативно-правових актах визначається структура державних органів та громадських організацій, їх компетенція і порядок взаємодії тощо. Отже, можна сказати, що впорядкованість, злагодженість дій та правопорядок досягаються в результаті реалізації норм права в поведінці усіх суб'єктів суспільних правовідносин, незважаючи на їх статус або посаду. В свою чергу, створення певного порядку в суспільних відносинах за допомогою норм права, а, отже, і законності, становить одну із важливих властивостей правової держави.

Законність нерозривно пов'язана із демократією, як прояву народовладдя. Законність покликана охороняти суспільні відносини в державі, соціальні цінності українського суспільства, соціальну справедливість. Справжня демократія неможлива без твердої непохитної законності. А правова держава, за своєю суттю, не може існувати без законності та демократії.

Отже, здійснення і розвиток демократії, реальна реалізація та забезпечення законності є невід'ємною умовою успішної побудови правової держави.